

ĢENERĀLADVOKĀTA JANA MAZAKA [JĀN MAZĀK]
SECINĀJUMI,
sniegti 2010. gada 16. septembrī¹

I — Ievads

1. Ar 2008. gada 14. februāra rīkojumu, kas Tiesā reģistrēts 2008. gada 20. martā, *Bundesgerichtshof* [Federālā augstākā tiesa] (Vācija), pamatojoties uz EKL 234. pantu, ir iesniegusi Tiesai lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu par to, kā interpretēt Padomes 2006. gada 20. marta Regulu (EK) Nr. 510/2006 par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un cilmes vietu nosaukumu aizsardzību² (turpmāk tekstā — “Regula Nr. 510/2006”).

2. Šis lūgums iesniegts saistībā ar tiesvedību starp *Bayerischer Brauerbund eV* (turpmāk tekstā — “*Bayerischer Brauerbund*”) un *Bavaria NV* (turpmāk tekstā — “*Bavaria*”) par *Bavaria* tiesībām uz pastāvīgu starptautiskās preču zīmes, kas ietver vārdu “*Bavaria*”, aizsardzību un izmantošanu Vācijā, ņemot vērā faktu, ka nosaukums “*Bayerisches Bier*” no 2001. gada 5. jūlija ir reģistrēts kā aizsargāta ģeogrāfiskās izcelsmes norāde (turpmāk tekstā — “AĢN”) saskaņā ar Padomes 2001. gada 28. jūnija Regulu (EK) Nr. 1347/2001, ar ko papildina pielikumu Komisijas Regulai (EK)

Nr. 1107/96 par ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un izcelsmes vietu nosaukumu reģistrāciju saskaņā ar procedūru, kas izklāstīta Padomes Regulas (EEK) Nr. 2081/92 17. pantā³ (turpmāk tekstā — “Regula Nr. 1347/2001”).

3. Iesniedzējtiesa būtībā vaicā, kā noteikt, vai situācijā, kad pastāv konflikts starp AĢN un preču zīmi, AĢN “*Bayerisches Bier*” ir prioritāte laikā salīdzinājumā ar *Bavaria* preču zīmi, kuras dēļ minētā preču zīme varētu zaudēt aizsardzību.

4. Šajā nolūkā iesniedzējtiesa vēlas noskaidrot, kādas Kopienų tiesību normas regulē konfliktu starp preču zīmi un tādu AĢN kā “*Bayerisches Bier*”, kas reģistrēta saskaņā ar Padomes 1992. gada 14. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2081/92 par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un cilmes vietu nosaukumu aizsardzību⁴ (turpmāk tekstā — “Regula Nr. 2081/92”) 17. pantā paredzēto “vienkāršoto” procedūru, un it īpaši, kurš ir noteicošais brīdis, lai noteiktu šis AĢN prioritāti laikā.

1 — Oriģinālvaloda — angļu.

2 — OV L 93, 12. lpp.

3 — OV L 182, 3. lpp.

4 — OV L 208, 1. lpp.

5. Šī lieta ir cieši saistīta un daļēji pārklājas ar lietu C-343/07 *Bavaria* un *Bavaria Italia*, kurā es sniedzu savus secinājumus 2008. gada 18. decembrī⁵ un Tiesa pasludināja spriedumu 2009. gada 2. jūlijā.

8. Parastā ACN un AĢN reģistrācijas procedūra ir noteikta Regulas Nr. 2081/92 5., 6. un 7. pantā. Šīs regulas 6. panta 2. punktā ir paredzēts:

II — Atbilstošās tiesību normas

A — Regula Nr. 2081/92

6. Regulas Nr. 2081/92 mērķis ir izveidot Kopienas noteikumu pamatu, lai aizsargātu lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu reģistrētos cilmes vietu nosaukumus un ģeogrāfiskās izcelsmes norādes, ja pastāv saikne starp lauksaimniecības produkta vai pārtikas produkta īpašībām un tā ģeogrāfisko izcelsmi. Šajā regulā ir noteikta Kopienas līmenī pastāvoša ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un cilmes vietu nosaukumu reģistrācijas sistēma, kas nodrošina aizsardzību katrā dalībvalstī.

7. Regulā Nr. 2081/92 ir paredzēta gan parastā, gan vienkāršotā aizsargātas cilmes vietas nosaukuma (turpmāk tekstā — “ACN”) un AĢN reģistrācijas procedūra.

“Ja Komisija, ņemot vērā to, kas izriet no 1. punkta, secina, ka nosaukumu var aizsargāt, tā publicē *Eiropas [Savienības] Oficiālajā Vēstnesī* iesniedzēja vārdu un adresi, produkta nosaukumu, galvenos pieteikuma punktus, norādes uz valsts noteikumiem, kas reglamentē produkta sagatavošanu, ražošanu vai izgatavošanu un vajadzības gadījumā secinājumu pamatojumus.”

9. Vienkāršotā ACN un AĢN reģistrācijas procedūra, kas piemērojama nosaukumiem, kas pastāv jau pirms Regulas Nr. 2081/92 stāšanās spēkā, ir noteikta šīs regulas 17. pantā, kurā ir paredzēts, ka:

“1. Sešu mēnešu laikā pēc šīs regulas spēkā stāšanās dalībvalstis dara zināmu Komisijai, kurus no to likumīgi aizsargājamiem nosaukumiem vai — dalībvalstīs, kur nav aizsardzības sistēmas — kurus pastāvīgi izmantotus nosaukumus tās vēlas reģistrēt saskaņā ar šo regulu.

5 — Krājums, I-5491. lpp..

2. Saskaņā ar 15. pantā noteikto procedūru Komisija reģistrē 1. punktā minētos nosaukumus, kuri atbilst 2. un 4. pantam. Šīs regulas 7. pantu nepiemēro. Tomēr sugas vārdus nepievieno.

3. Dalībvalstis var saglabāt saskaņā ar 1. punktu paziņoto nosaukumu valsts aizsardzību līdz brīdim, kad tiek pieņemts lēmums par reģistrāciju.”

10. Regulas Nr. 2081/92 13. pantā ir ierobežots reģistrētajiem nosaukumiem piešķirtās aizsardzības apmērs.

11. Regulas Nr. 2081/92 14. pantā ir regulētas attiecības starp ACN vai AĢN, no vienas puses, un preču zīmēm, no otras puses. Tā sākotnējā redakcijā ir paredzēts:

“1. Ja cilmes vietas nosaukums vai ģeogrāfiskās izcelsmes norāde reģistrēta saskaņā ar šo regulu, kādas preču zīmes reģistrācijas pieteikums, kura atbilst vienam no 13. pantā minētajiem gadījumiem un attiecas uz tā paša tipa produktu, ir noraidāms ar nosacījumu, ka preču zīmes reģistrācijas pieteikums tika iesniegts pēc 6. panta 2. punktā paredzētās publikācijas dienas.

Par nederīgām deklarējamās preču zīmes, kas reģistrētas, pārkāpjot šā punkta pirmo daļu.

Šo punktu piemēro arī tad, kad kādas preču zīmes reģistrācijas pieteikums iesniegts pirms 6. panta 2. punktā paredzētās reģistrācijas pieteikuma publikācijas dienas ar nosacījumu, ka publikācija notikusi pirms attiecīgās preču zīmes reģistrēšanas.

2. Attiecīgi ņemot vērā Kopienas tiesību aktus, preču zīmes, kas atbilst vienam no 13. pantā minētajiem gadījumiem un kas labā ticībā reģistrētas pirms cilmes vietas nosaukuma vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādes reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas, arī turpmāk izmantojamas neatkarīgi no cilmes vietas vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādes reģistrācijas, ja nav pamata attiecīgās preču zīmes nederīgumam vai atcelšanai, kas attiecīgi paredzēta Padomes 1988. gada 21. decembra Pirmās direktīvas 89/104/EEK, lai tuvinātu dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm 3. panta 1. punkta c) un g) apakšpunktā un 12. panta 2. punkta b) apakšpunktā [...].

3. Cilmes vietas nosaukumu vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādi neregistrē, ja, ņemot vērā preču zīmes reputāciju un slavu un lietošanas laiku, reģistrēšana var maldināt patērētāju par produkta patieso identitāti.”

B — *Regula Nr. 692/2003*

12. Regulas Nr. 2081/92 14. pants tika grozīts ar Padomes Regulu (EK) Nr. 692/2003⁶ un šie grozījumi stājas spēkā 2003. gada 24. aprīlī.

13. Šajā sakarā Regulas Nr. 692/2003 11. apsvērumā ir noteikts:

“[Līguma par ar tirdzniecību saistītām intelektuālā īpašuma tiesībām] 24. panta 5. punkts attiecas ne vien uz reģistrētajām vai reģistrēšanai pieteiktajām preču zīmēm, bet arī uz tām preču zīmēm, uz kurām tiesības ir iegūtas sakarā ar to, ka tās tika lietotas pirms kāda noteikta datuma, jo īpaši pirms tā datuma, no kura šo nosaukumu aizsargā izcelsmes valstī. Tādēļ ir jāgroza Regulas [...] Nr. 2081/92 14. panta 2. punkts: šobrīd norādītais atsauces datums ir jāgroza, tā lai par atsauces datumu kļūst aizsardzības datums izcelsmes valstī vai datums, kad iesniegts pieteikums reģistrēt ģeogrāfiskās izcelsmes norādi vai cilmes vietas nosaukumu, atkarībā no tā, vai konkrētais nosaukums atbilst minētās regulas 17. pantam vai 5. pantam; tādēļ arī 14. panta 1. punktā par atsauces datumu ir jākļūst pieteikuma datumam, nevis pirmpublicējuma datumam.”

6 — Padomes 2003. gada 8. aprīļa Regula, ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 2081/92 par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un cilmes vietu nosaukumu aizsardzību (OV L 99, 1. lpp.).

14. Regulas Nr. 2081/92 14. panta 2. punkts, ko groza ar Regulu Nr. 692/2003, ir formulēts šādi:

“Ja cilmes vietas nosaukums vai ģeogrāfiskās izcelsmes vietas norāde ir reģistrēta saskaņā ar šo regulu, tādas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu noraida, kura attiecas uz tā paša tipa produktu un kuras izmantošana apdraudēs kādu no 13. pantā minētajiem gadījumiem, ja to iesniedz pēc dienas, kad Komisijai ir iesniegts cilmes vietas nosaukuma vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādes reģistrācijas pieteikums.

Preču zīmes, kas reģistrētas, pārkāpjot šā punkta pirmo daļu, atzīst par nederīgām.”

15. Vienkāršotā procedūra, kas bija paredzēta saskaņā ar Regulas Nr. 2081/92 17. pantu, tika atcelta ar Regulu Nr. 692/2003. Šajā nolūkā šīs regulas preambulas 13. apsvērumā ir noteikts:

“Vienkāršotajā procedūrā, kas paredzēta Regulas [...] Nr. 2081/92 17. pantā, tādu nosaukumu reģistrēšanai, kas jau ir aizsargāti vai izveidojušies sakarā ar lietošanu dalībvalstīs, nav paredzētas nekādas iebildumu tiesības. Tā ir jāsvīturo tiesiskās drošības apsvērumu un pārredzamības dēļ. Konsekvences dēļ piecu gadu pārejas periods, kas paredzēts 13. panta

2. punktā attiecībā uz tādiem nosaukumiem, kuri reģistrēti saskaņā ar 17. pantu, arī ir jāsvītro, tomēr neierobežojot šāda laikposma izbeigšanos attiecībā uz tiem nosaukumiem, kas ir jau reģistrēti.”

16. Regulas Nr. 692/2003 15. panta 1. punktā ir noteikts:

“[Regulas Nr. 2081/92] 13. panta 2. punktu un 17. pantu svītro. Tomēr šo pantu noteikumus turpina piemērot attiecībā uz reģistrētiem nosaukumiem vai uz nosaukumiem, par kuriem ticis iesniegts reģistrācijas pieteikums saskaņā ar 17. pantā paredzēto procedūru pirms šīs regulas spēkā stāšanās.”

C — *Regula Nr. 510/2006*

17. Regula Nr. 2081/92, kas pēdējo reizi tika grozīta ar Padomes 2003. gada 14. aprīļa Regulu (EK) Nr. 806/2003⁷, pilnībā ir aizstāta ar Regulu Nr. 510/2006, kas stājas spēkā 2006. gada 31. martā.

7 — Regula, ar ko Lēmumam 1999/468/EK pielāgo noteikumus par komitejām, kuras palīdz Komisijai īstenot tai piešķirtās ieviešanas pilnvaras, kas noteiktas Padomes dokumentos, kuri pieņemti atbilstīgi konsultēšanās procedūrai (kvalificēts balsu vairākums) (OV L 122, 1. lpp.).

18. Regulas Nr. 510/2006 preambulas 19. apsvērumā ir noteikts:

“Nosaukumus, kas šīs regulas spēkā stāšanās dienā jau reģistrēti atbilstīgi Padomes Regulai [...] Nr. 2081/92 [...], būtu jāturpina aizsargāt saskaņā ar šo regulu un automātiski jāiekļauj reģistrā. Būtu jāparedz arī pārejas pasākumi attiecībā uz reģistrācijas pieteikumiem, ko Komisija saņēmusi pirms šīs regulas stāšanās spēkā.”

19. Regulas Nr. 510/2006 14. pantā, kura nosaukums ir “Sakarības starp preču zīmēm, cilmes vietas nosaukumiem un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm”, ir paredzēts:

“1. Ja cilmes vietas nosaukums vai ģeogrāfiskās izcelsmes norāde ir reģistrēta saskaņā ar šo regulu, tad preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, kas atbilst vienam no 13. pantā minētajiem gadījumiem un attiecas uz tā paša tipa produktu, noraida, ja preču zīmes reģistrācijas pieteikumu iesniedz pēc dienas, kad Komisijai iesniegts reģistrācijas pieteikums.

Preču zīmes, kas reģistrētas neatbilstīgi šā punkta pirmajai daļai, pasludina par nederīgām.

[..]”

III — Fakti, procedūra un prejudiciālie jautājumi

20. *Bayerischer Brauerbund* ir Vācijā reģistrēta asociācija, kuras mērķis ir aizsargāt Bavārijas alus darītāju kopīgās intereses. Saskaņā ar *Amtsgericht München* [Minhenes pirmās instances tiesas] izdoto apliecību tās statūti ir reģistrēti 1917. gada 7. decembrī. 1968. gadā *Bayerischer Brauerbund* bija kolektīvi reģistrētu preču zīmju “Genuine Bavarian Beer” (kopš 1958. gada), “Bayrisch Bier” un “Bayerisches Bier” (kopš 1968. gada), kā arī “Reinheitsgebot seit 1516 Bayrisches Bier” (kopš 1985. gada) īpašniece.

21. *Bavaria* ir Nīderlandē reģistrēta alus ražošanas sabiedrība, kas darbojas starptautiskajā tirgū. Šī sabiedrība, kuras agrākais nosaukums bija “Firma Gebroeders Swinkels”, no 1925. gada sāka izmantot vārdu “Bavaria” un 1930. gadā integrēja to savā nosaukumā. *Bavaria* ir vairāku reģistrētu preču zīmju un grafisko elementu, kas ietver vārdu “Bavaria”, īpašniece. Reģistrācijas datumi ietver 1947., 1971., 1982., 1991., 1992. un 1995. gadu. Dažu minēto preču zīmju aizsardzība Vācijā tika noraidīta 1973., 1992. un 1993. gadā.

22. Attiecībā uz nosaukumu “Bayerisches Bier” starp Vācijas Federatīvo Republiku, no vienas puses, un Francijas Republiku (1961. gadā), Itālijas Republiku (1963. gadā), Grieķijas Republiku (1964. gadā), Šveices Konfederāciju (1967. gadā) un Spānijas Karalisti (1970. gadā), no otras puses, ir noslēgti divpusējie līgumi par izcelsmes norāžu,

cilmes vietu nosaukumu un citu ģeogrāfisko nosaukumu aizsardzību.

23. 1993. gada 28. septembrī *Bayerischer Brauerbund* kopā ar apvienībām *Münchener Brauereien eV* un *Verband Bayerischer Ausfuhrbrauereien eV* iesniedza Vācijas valdībai pieteikumu par AĢN reģistrāciju saskaņā ar Regulas Nr. 2081/92 17. pantā paredzēto “vienkāršoto” procedūru.

24. 1994. gada 20. janvārī, pamatojoties uz Regulas Nr. 2081/92 17. panta 1. punktu, Vācijas valdība paziņoja Komisijai par AĢN “Bayerisches Bier” reģistrācijas pieteikumu saskaņā ar vienkāršoto procedūru.

25. Komisija un Vācijas kompetentās iestādes apmainījās ar plaša apjoma informāciju, lai papildinātu lietas materiālus, un 1997. gada 20. maijā lieta tika uzskatīta par pilnībā pabeigtu. Ar 2000. gada 28. marta vēstuli Komisijai tika nosūtīta specifikācijas galīgā redakcija.

26. Komisijas iesniegtie divi regulas projekti par “Bayerisches Bier” kā AĢN reģistrāciju tika vairākkārt apspriesti ar Ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un cilmes vietu nosaukumu regulēšanas komiteju (turpmāk tekstā — “Komiteja”). Šis diskusijas tostarp attiecās uz jau

pastāvošām preču zīmēm, kuru nosaukumā arī ir apzīmējums “Bayerisches Bier”, vai uz šī apzīmējuma tulkojumiem.

spriedumu un ar kuru tā cenšas panākt prasības par tai piederošās preču zīmes aizsardzības atcelšanu noraidīšanu tiktāl, ciktāl šī preču zīme ir reģistrēta attiecībā uz alu.

27. Tomēr, tā kā Regulas Nr. 2081/92 15. pantā paredzētais balsu vairākums netika sasniegts, Komiteja noteiktajā termiņā nevarēja pieņemt atzinumu. Tādēļ Komisija pārveidoja savu projektu par priekšlikumu Padomes Regulai un Padome pieņēma Regulu Nr. 1347/2001, ar kuru “Bayerisches Bier” tika reģistrēts kā AĢN.

28. Pēc līdzīgām procedūrām, kas citās dalībvalstīs tika uzsāktas pēc šīs reģistrācijas, *Bayerischer Brauerbund* cēla prasību *Landgericht München* [Mīnhenes apgabaltiesā], lai piesprieztu *Bavaria* piekrist vienas no tai piederošajām starptautiskajām preču zīmēm, proti, starptautisko preču zīmi Nr. 645 349 (turpmāk tekstā — “*Bavaria* preču zīme”), kas prioritāri tiek aizsargāta Vācijā no 1995. gada 28. aprīļa, izslēgt no reģistra.

29. *Landgericht München* prasību apmierināja. *Oberlandesgericht München* [Federālās zemes augstākā tiesa Mīnhenē] noraidīja *Bavaria* iesniegto apelācijas sūdzību par šo spriedumu.

30. *Bundesgerichtshof* [Federālās augstākās tiesas] kompetencē ir lemt par *Bavaria* iesniegto kasācijas sūdzību saistībā ar šo

31. Saskaņā ar iesniedzējtiesas viedokli lietas izlemšanā nozīme ir Regulas Nr. 1347/2001 spēkā esamībai — jautājums, kas jau tika apskatīts spriedumā lietā *Bavaria* un *Bavaria Italia*⁸; saistībā ar to, vai AĢN “Bayerisches Bier” ir prioritāte laikā salīdzinājumā ar *Bavaria* preču zīmi Regulas Nr. 510/2006 14. panta 1. punkta nozīmē un arī, vai šai preču zīmei ir tiesības līdzāspastāvēt AĢN saskaņā ar Regulas Nr. 510/2006 14. panta 2. punktu.

32. Attiecībā tieši uz jautājumu par AĢN prioritāti, iesniedzējtiesa uzskata, ka Regulas Nr. 510/2006 14. panta 1. punktā noteiktais priekšnosacījums ir izpildīts, jo pieteikums par AĢN “Bayerisches Bier” reģistrāciju Komisijā tika saņemts 1994. gada 20. janvārī, turpretī *Bavaria* starptautiskās preču zīmes prioritāte ir reģistrēta 1995. gada 28. aprīlī. Tāpat tas ir saskaņā ar Regulas Nr. 2081/92, kas grozīta ar Regulu Nr. 692/2003, 14. panta 1. punktu.

33. Tomēr iesniedzējtiesa šaubās par šī noteikuma piemērojamību, tādēļ ka Regulas

8 — Mīnēts iepriekš 5. zemsvītras piezīmē.

Nr. 2081/92 sākotnējās redakcijas 14. panta 1. punktā, lai noteiktu prioritāti laikā, ir minēts nevis pieteikuma iesniegšanas datums, bet gan šīs regulas 6. panta 2. punktā minētais publikācijas datums, lai gan tam nav nozīmes 17. pantā paredzētās vienkāršotās procedūras kontekstā. Jautājums rodas par to, kādas normas nosaka laika prioritātes noteikšanu AĢN, kas reģistrēta, izmantojot vienkāršoto procedūru saskaņā ar Regulas Nr. 2081/92 17. pantu, un it īpaši, kurš brīdis ir noteicošais AĢN laika prioritātes noteikšanai.

2) a) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša: kurš datums ir jāņem vērā, lai izvērtētu aizsargājamās norādes prioritāti laikā Regulas (EK) Nr. 510/2006 14. panta 1. punkta nozīmē?

34. Ņemot vērā iepriekš minēto, *Bundesgerichtshof* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

b) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzīga: kādas normas regulē konfliktu starp ģeogrāfiskās izcelsmes norādi, kas likumīgi reģistrēta, izmantojot vienkāršoto procedūru atbilstoši Regulas (EEK) Nr. 2081/92 17. pantam, un preču zīmi, un uz kādām normām pamatojoties nosaka aizsargātas ģeogrāfiskās izcelsmes prioritāti laikā?

“1) Vai ir piemērojams Regulas (EK) Nr. 510/2006 14. panta 1. punkts, ja aizsargātā norāde tika reģistrēta, izmantojot vienkāršoto procedūru atbilstoši Padomes 1992. gada 14. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2081/92 par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un cilmes vietu nosaukumu aizsardzību 17. pantam?”

3) Vai var pamatoties uz valsts tiesību normām par ģeogrāfisko norāžu aizsardzību tādā gadījumā, ja norāde “Bayerisches Bier” atbilst reģistrācijas noteikumiem atbilstoši Regulai (EEK) Nr. 2081/92 un Regulai (EK) Nr. 510/2006, tomēr Regula (EK) Nr. 1347/2001 nav spēkā?”

IV — Juridiskā analīze

A — Ievada piezīmes

35. Vispirms ir jāprecizē, kā tas skaidri izriet no tā formulējuma un lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu, ka trešais jautājums tika uzdots gadījumam, ja Regula Nr. 1347/2001 — pamatojoties uz kuru nosaukums “Bayerisches Bier” tika reģistrēts kā AĢN — tiktu atzīta par spēkā neesošu, ņemot vērā lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu lietā *Bavaria* un *Bavaria Italia*⁹, ko Tiesa izskatīja laikā, kad *Bundesgerichtshof* iesniedza šo lūgumu.

36. Tā kā, taisot spriedumu minētajā lietā, Tiesa apstiprināja Regulas Nr. 1347/2001¹⁰ spēkā esamību un iesniedzējtiesa nav minējusi nekādus papildu apstākļus, kas varētu ietekmēt šīs regulas spēkā esamību, uz trešo jautājumu nav jāatbild.

37. Pārējie divi jautājumi un to apakšpunkti ir uzdoti, lai noskaidrotu, vai AĢN “Bayerisches Bier” ir prioritāte laikā salīdzinājumā ar *Bavaria* preču zīmi tādā veidā, ka gadījumā, kad pastāv konflikts starp šīm tiesībām, *Bavaria* preču zīmi varētu atzīt par spēkā neesošu.

38. Turpinājumā es apskatīšu divus jautājumus, kas radušies šajā sakarā.

39. Pirmkārt un galvenokārt, ir jānosaka, saskaņā ar kuru vai kuriem Kopienu tiesību noteikumiem ir jāizvērtē AĢN, kas reģistrēta saskaņā ar Regulas Nr. 2081/92 17. pantā paredzēto vienkāršoto procedūru (“vienkāršotā procedūra”), prioritāte salīdzinājumā ar preču zīmi, proti, jānosaka, vai šajā lietā piemērojamā norma ir Regulas Nr. 2081/92 14. panta 1. punkts vai arī Regulas Nr. 510/2006 14. panta 1. punkts.

40. Otrkārt, ir jāprecizē datums, kurš ir noteicošais, lai noskaidrotu, vai AĢN, kas reģistrēta, izmantojot vienkāršoto procedūru, izslēdz attiecīgas preču zīmes reģistrēšanu.

B — Lietas dalībnieku galvenās nostājas

41. *Bayerischer Brauerbund*, *Bavaria*, Vācijas, Grieķijas, Itālijas un Nīderlandes valdības, kā arī Komisija ir iesniegušas rakstveida apsvērumus šajā lietā. Visas šīs lietas dalībnieces, izņemot Itālijas valdību, bija pārstāvētas 2010. gada 10. jūnija tiesas sēdē.

9 — Minēta iepriekš 5. zemsvirtras piezīmē.

10 — Minēta iepriekš 5. zemsvirtras piezīmē (115. punkts).

42. Es neatkārtošu detalizēti atšķirīgos lietas dalībnieču izvirzītos argumentus, kuri — pat tiecoties uz līdzīgu rezultātu — skar plašu tiesisko pieeju klāstu saistībā ar izvirzītajiem jautājumiem. Es tikai īsumā norādišu risinājumus, kurus lietas dalībnieces ieteikušas attiecībā uz uzdotajiem jautājumiem.

43. Saistībā ar jautājumu, kurš Kopeņu tiesību noteikums regulē attiecības starp AĢN un *Bavaria* preču zīmi, Vācijas un Nīderlandes valdības, kā arī Komisija būtībā atzīst, ka Regulas Nr. 510/2006 14. panta 1. punkts nav piemērojams AĢN, kas reģistrēta saskaņā ar vienkāršoto procedūru. Saskaņā ar vairāku lietas dalībnieču viedokli attiecības starp AĢN un *Bavaria* preču zīmi regulē Regulas Nr. 2081/92 sākotnējās redakcijas 14. panta 1. punkts. Komisija savukārt norāda, ka uz šo kontekstu attiecas Regulas Nr. 510/2006 13. panta 1. punkts, kas jāskata kopā ar šīs regulas 14. panta 2. punktu.

44. Turpretī saskaņā ar *Bayerischer Brauerbund* un Itālijas un Grieķijas valdību viedokli šādas AĢN prioritāte laikā ir nosakāma saskaņā ar Regulas Nr. 510/2006 14. panta 1. punktu.

45. Runājot par to, kurš datums ir noteicošais, lai noteiktu nosaukuma, kas reģistrēts, izmantojot vienkāršoto procedūru, prioritāti laikā, lietas dalībnieces ir izvirzījušas vairākus

datumus: i) datumu, kurā sākas attiecīgā nosaukuma aizsardzība, pamatojoties uz izcelsmes dalībvalsts valsts tiesībām (Komisija un Grieķijas valdība); ii) datumu, kurā attiecīgā dalībvalsts iesniedz Komisijai reģistrācijas pieteikumu (*Bayerischer Brauerbund* un Itālijas valdība); iii) datumu, kurā Komisijai ir paziņoti visi dokumenti, kuriem jābūt ietvertiem šajā pieteikumā (šīs lietas kontekstā saskaņā ar *Bavaria* viedokli — ne agrāk par 1998. gada vasaru); iv) datumu, sākot no kura ieinteresētie tirgus dalībnieki, pateicoties dalībvalsts dalībai vienkāršotajā procedūrā, varēja pieņemt zināšanai reģistrācijas pieteikumu (Vācijas valdība); un, visbeidzot, v) reģistrācijas publikācijas datumu (*Bavaria* un Nīderlandes valdība).

C — Novērtējums

1) Piemērojamie tiesību akti

46. Vispirms ir jāatgādina, ka viens no preču zīmju tiesību un, vispārīgākā nozīmē, visu intelektuālā īpašuma tiesību pamatiem ir agrāko ekskluzīvo tiesību princips, vai vispārīgā nozīmē princips — “pirmais laikā, pārrāks

tiesībās” [“prior tempore potior iure”; “first-in-time=first-in-right”], saskaņā ar kuru agrāku intelektuālā īpašuma tiesību īpašnieks konflikta gadījumā var pieprasīt aizsardzību pret vēlākām intelektuālā īpašuma tiesībām¹¹.

apzīmējuma vai nosaukuma reģistrācija tiek atteikta.

47. Runājot par attiecībām starp ACN vai AĢN, no vienas puses, un preču zīmēm, no otras puses, šis princips ir atspoguļots īpašos noteikumos, kuri ir paredzēti saistībā ar minētā konflikta dažādām situācijām gan Regulā Nr. 2081/92¹², gan Regulā Nr. 510/2006. Katram no šiem noteikumiem ir atšķirīgi mērķi un uzdevumi un tiem ir piemērojami dažādi nosacījumi¹³.

49. Otro situāciju regulē gan Regulas Nr. 2081/92 14. panta 2. punkts, gan Regulas Nr. 510/2006 14. panta 2. punkts. Šīs normas attiecas uz gadījumu, kad iepriekš pastāvošas preču zīmes izmantošana konfliktē ar aizsardzību, kas ACN vai AĢN piešķirta saskaņā ar šīs regulas 13. pantu. Šīs normas nodrošina līdzaspastāvēšanas principu tādējādi, ka ar noteiktiem nosacījumiem tās atļauj turpināt agrākas preču zīmes izmantošanu neatkarīgi no nosaukuma reģistrācijas.

48. Pirmā situācija ir atspoguļota Regulas Nr. 2081/92 14. panta 3. punktā, kas Regulā Nr. 510/2006 parādās 3. panta 4. punktā — tā ir konflikta situācija starp ACN vai AĢN un iepriekš pastāvošu preču zīmi gadījumā, kad konkrētais nosaukums, ņemot vērā preču zīmes reputāciju, slavu un izmantošanas laiku, varētu maldināt patērētāju par produkta patieso identitāti. Šādā gadījumā iepriekš pastāvošā preču zīme tiek aizsargāta tādā veidā, ka

50. Trešā konflikta situācija, kas ir šīs lietas gadījums un kuru regulē Regulas Nr. 2081/92 14. panta 1. punkts un Regulas Nr. 510/2006 14. panta 1. punkts, ir starp agrāku ACN vai AĢN un vēlāku preču zīmi, kurā šādas preču zīmes izmantošana radītu vienu no šo regulu 13. pantā atspoguļotajām situācijām. Atbilstoši šim normām aizsardzība vai prioritāte tiek piešķirta agrākam nosaukumam vai norādei tādējādi, ka konfliktējošās preču zīmes reģistrāciju atsaka vai citā gadījumā šādu preču zīmi deklarē par nederīgu. Agrākas ACN vai AĢN pastāvēšana — kā tas paredzēts šajās normās — patiesībā ir pamatojums, lai atteiktu konfliktējošas preču zīmes

11 — Šajā ziņā skat. 2004. gada 16. novembra spriedumu lietā C-245/02 *Anheuser-Busch* (Krājums, I-10989. lpp., 98. punkts).

12 — Nākamie punkti attiecas gan uz Regulas Nr. 2081/92 14. panta sākotnējo redakciju, gan uz normām, kas grozītas ar Regulu Nr. 692/2003.

13 — Šajā ziņā attiecībā uz Regulas Nr. 2081/92 14. pantu skat. iepriekš 5. zemsviras piezīmē minēto spriedumu lietā *Bavaria un Bavaria Italia* (117.–123. punkts).

reģistrāciju saskaņā ar valsts un Kopienu/Eiropas Savienības preču zīmju tiesībām¹⁴.

nosacījums par šādu publikāciju, lai gan Regulas Nr. 2081/92, kas grozīta ar Regulu Nr. 692/2003, 14. panta 1. punkts un Regulu Nr. 510/2006 14. panta 1. punkts šķiet *ratione materiae* esam saderīgs ar vienkāršoto procedūru, ņemot vērā, ka minētajos pantos ir atsauce uz datumu, kurā reģistrācijas pieteikums tiek iesniegts Komisijai.

51. Šajā sakarā ACN vai AĢN prioritāte laikā salīdzinājumā ar attiecīgo preču zīmi, vai citiem vārdiem sakot, reģistrācijas procedūras situācijā var atturēt preču zīmes reģistrāciju, ir noteikts Regulas Nr. 2081/92 14. panta 1. punktā tā sākotnēji pieņemtajā redakcijā, atsaucoties uz 6. panta 2. punktā paredzēto publikācijas datumu, proti, datumu, kurā Komisija publicējusi pieteikuma reģistrāciju un attiecīgo informāciju. Turpreti gan šīs regulas, kas grozīta ar Regulu Nr. 692/2003, 14. panta 1. punktā, gan Regulas Nr. 510/2006 14. panta 1. punktā šajā sakarā ir minēts tieši (agrāks) datums, kurā Komisijai iesniegts reģistrācijas pieteikums.

53. Tomēr saistībā ar iepriekš minēto nevar ignorēt faktu, ka ne Regulas Nr. 2081/92, kas grozīta ar Regulu Nr. 692/2003, 14. panta 1. punkts, ne arī Regulas Nr. 510/2006 14. panta 1. punkts, uz ko attiecas pirmais jautājums, *ratione temporis* nav piemērojams attiecībām starp AĢN un attiecīgo preču zīmi.

52. Problēmas sakne šajā gadījumā izriet no apstākļa, ka, atsaucoties uz Regulas Nr. 2081/92 “6. panta 2. punktā paredzēto publikācijas datumu”, šīs regulas sākotnējās redakcijas 14. panta 1. punktā — nezināmu iemeslu dēļ — netiek ņemts vērā fakts, ka vienkāršotās procedūras kontekstā nepastāv

54. Šajā sakarā ir jānorāda, ka, pirmkārt, kā tas izriet no pastāvīgās judikatūras, tiesiskās drošības princips nozīmē, ka visas faktiskās situācijas principā, ja nav skaidri paredzēts pretējais, ir jānovērtē, ņemot vērā attiecīgajā brīdī spēkā esošās tiesību normas¹⁵.

55. Konflikta situācija iesniedzējtiesā izskatāmajā lietā ir radusies saistībā ar *Bavaria* preču zīmes aizsardzības paplašināšanu Vācijā 1995. gadā. Tieši saistībā ar aizsardzības paplašināšanu ir jāatbild uz jautājumu, vai norāde “Bayerisches Bier” — kuras kā AĢN

14 — Šajā ziņā skat. Padomes 1993. gada 20. decembra Regulas (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.), kurā grozījumi ir izdarīti ar Padomes 2004. gada 19. februāra Regulu (EK) Nr. 422/2004 (OV L 70, 1. lpp.), 7. panta 1. punkta k) apakšpunktu un Padomes 2009. gada 26. februāra Regulas (EK) 207/2009 par Kopienas preču zīmi (OV L 78, 1. lpp.) 7. panta 1. punkta k) apakšpunktu.

15 — Šajā ziņā skat. 2006. gada 6. jūlija spriedumu lietā C-154/05 *J. J. Kersbergen-Lap* un *D. Dams-Schipper* (Krājums, I-6249. lpp., 42. punkts) un 1978. gada 12. oktobra spriedumu lietā 10/78 *Belbouab* (*Recueil*, 1915. lpp., 7. punkts).

reģistrācijas pieteikums šajā brīdī bija iesniegts atbilstoši vienkāršotajai procedūrai, taču reģistrācija vēl nebija pabeigta — jau būdija aizsardzību, vai, precīzāk sakot, prioritāti salīdzinājumā ar *Bavaria* preču zīmi tādējādi, ka šai preču zīmei Vācijā vairs nebija tiesības uz aizsardzību un līdz ar to tā bija jāatceļ.

konfliktējošo preču zīmi, kuras dēļ šis gadījums attiecas uz tādu situāciju, kas bija beigusies pirms Regulas Nr. 510/2006 stāšanās spēkā. Līdz ar to šo regulu var piemērot ar atpakaļejošu spēku šādai situācijai vai tiesībām, kas iegūtas, pirms tā stājusies spēkā, tikai tiktāl, ciktāl no tās noteikumiem, mērķa vai satura skaidri izriet, ka tai jāpiešķir šāda iedarbība¹⁷.

56. Acimredzami brīdī, kad radās šie apstākļi, Regula Nr. 2081/92 tās sākotnējā redakcijā regulēja nosaukuma “Bayerisches Bier” reģistrāciju un aizsardzību, ieskaitot arī šīs norādes attiecības ar preču zīmēm. Līdz ar to šī situācija ir jāizvērtē, ņemot vērā šo tiesību aktu.

59. Tomēr Regulā Nr. 510/2006 nekas par to neliecina. Tā ir nepilnīga tādā ziņā, ka nosaukumi, kas jau reģistrēti atbilstoši Regulai Nr. 2081/92, turpina baudīt aizsardzību atbilstoši Regulai Nr. 510/2006 saskaņā ar tās 17. pantu un preambulas 19. apsvērumu.

57. Es vēlos piebilst, ka šajā gadījumā runa nav par tādas situācijas vēlākām sekām, kura radusies Regulas Nr. 2081/92 sākotnējās redakcijas pastāvēšanas laikā un kurai, kā to Tiesa nospriedusi vairākās lietās, būtu piemērojams tāds jauns noteikums, kas paredzēts Regulas Nr. 510/2006 14. panta 1. punktā¹⁶.

60. Visbeidzot ir jānorāda, ka patiesi būtu grūti apgalvot, ka tāds jautājums, kas tik cieši saistīts ar vienkāršoto procedūru, kā jautājums, kāda aizsardzība šīs procedūras laikā piešķirama preču zīmei, būtu regulējams saskaņā ar Regulu Nr. 510/2006, ja vienkāršotā procedūra tika atcelta ar Regulu Nr. 692/2003.

58. Drīzāk jautājums ir par to, vai kādā brīdī attiecīgo nosaukumu varēja uzskatīt par pirmo laikā — no kā izriet, ka šim nosaukumam bija — pārākas tiesības attiecībā ar iespējami

16 — Šajā kontekstā skat. 2008. gada 11. decembra spriedumu lietā C-334/07 P Komisija/*Freistaat Sachsen* (Krājums, I-9465. lpp., 43. punkts) un 1999. gada 29. jūnija spriedumu lietā C-60/98 *Butterfly Music* (*Recueil*, I-3939. lpp., 24. punkts).

17 — Šajā ziņā skat. 2002. gada 29. janvāra spriedumu lietā C-162/00 *Pokrzeptowicz-Meyer* (*Recueil*, I-1049. lpp., 49. punkts un tajā minētā judikatūra). Runājot par Tiesas noteiktajiem principiem attiecībā uz juridisko normu iedarbību laikā, skat. arī manu viedokli 2009. gada 10. novembra spriedumā lietā C-357/09 PPU *Kadzoev* (Krājums, I-11189. lpp., 56.–59. punkts).

61. No tā izriet, ka Regulas Nr. 510/2006 14. panta 1. punkts šajā gadījumā nav piemērojams, ja AĢN bija likumīgi reģistrēta, izmantojot vienkāršoto procedūru atbilstoši Regulas Nr. 2081/92 sākotnējās redakcijas 17. pantam.

62. Jautājums par to brīdi reģistrācijas procedūras laikā, no kura AĢN var atturēt attiecīgās preču zīmes likumīgu reģistrāciju, līdz ar to ir risināms saskaņā ar Regulu Nr. 2081/92 un it īpaši tās 14. un 17. pantu, ņemot vērā — ja atbilde skaidri neizriet no šīm normām — regulas, kuras sastāvdaļa ir šīs normas, kontekstu, vispārējo jēgu un mērķi¹⁸.

2) Brīdis, no kura AĢN, kurai piemērota vienkāršotā procedūra, var atturēt tādas preču zīmes reģistrāciju, kas konfliktē ar šo AĢN.

63. Kā tas jau ir norādīts iepriekš, Regulas Nr. 2081/92 14. panta 1. punkts, kas attiecas uz iesniedzējtiesā izskatāmās lietas apstākļiem tādēļ, ka tas regulē preču zīmes

reģistrāciju, ņemot vērā aizsardzību, kas saskaņā ar šo regulu piešķirta nosaukumiem vai norādēm — katrā ziņā attiecībā uz nosaukumiem, kas reģistrēti, izmantojot parasto procedūru — kā brīdi, sākot no kura konfliktējošās preču zīmes reģistrācija nav pieļaujama, nosaka to datumu, kurā publicēts nosaukuma reģistrācijas pieteikums¹⁹.

64. Tā kā šis datums neattiecas uz nosaukumiem, kuru reģistrācija ir pieprasīta saskaņā ar vienkāršoto procedūru, kas nav saistīta ar reģistrācijas pieteikuma publikāciju Regulas Nr. 2081/92²⁰ 6. panta 2. punkta nozīmē, ir jāatbild uz jautājumu: kurš brīdis vienkāršotās reģistrācijas procedūras laikā pēc tā iedarbības ir uzskatāms par līdzvērtīgu datumam Regulas Nr. 2081/92 14. panta 1. punkta nozīmē?

65. Šajā sakarā ir jāatceras, pirmkārt, ka gan Regulas Nr. 2081/92 14. panta 1. punkts, gan 14. panta 3. punkts ir radīti,

18 — Šajā nozīmē skat. 1983. gada 17. novembra spriedumu lietā 292/82 *Firma E. Merck (Recueil, 3781. lpp., 12. punkts)* un 2010. gada 20. aprīļa spriedumu lietā C-265/08 *Federutility* u.c. (Krājums, 1-3377. lpp., 18. punkts).

19 — Skat. it īpaši šo secinājumu 50. punktu.

20 — Ir jānorāda, ka Regulas Nr. 2081/92 formulējumā nekas neliecina par to, ka *a priori* tiktu izslēgta šīs regulas 14. panta 1. punkta piemērošana tādiem nosaukumiem, kas reģistrēti, izmantojot vienkāršoto procedūru; turklāt tas būtu nesaderīgi ar faktu, ka regulas 14. panta 2. un 3. punkts konsekventi tiek uzskatīti par piemērojamu vienkāršotās procedūras kontekstā (skat. tikai, piemēram, iepriekš 5. zemsviras piezīmē minēto spriedumu lietā *Bavaria* un *Bavaria Italia* (111. un nākamie punkti)).

lai kalpotu kā barjera reģistrācijai²¹ — minētā panta 1. punkts attiecībā uz preču zīmju reģistrāciju un minētā panta 3. punkts attiecībā uz nosaukumu un norāžu reģistrāciju — turpreti no Regulas Nr. 2081/92 14. panta 2. punkta izriet nedaudz cita loģika, jo tajā, pastāvot konkrētiem nosacījumiem un saskaņā ar līdzaspastāvēšanas principu, ir paredzēta iepriekš pastāvošas preču zīmes turpināta izmantošana neatkarīgi no — un pēc — ACN vai AĢN, ar kurām šīs preču zīmes lietošana konfliktē, reģistrācijas.

minētais brīdis attiecībā uz vienkāršoto reģistrācijas procedūru — proti, reģistrācijas pieteikuma publikācija — ir pirmais brīdis procedūras gaitā, kad nosaukuma vai norādes reģistrācija tiek darīta zināma visām valsts iestādēm, kuras veic preču zīmju reģistrāciju, kā arī trešām personām un tirgus dalībniekiem, lai tie šo faktu varētu ņemt vērā attiecībā uz tādu preču zīmju reģistrāciju, kuras varētu konfliktēt ar ACN vai AĢN.

66. Otrkārt, līdz ar to, lai arī Regulas Nr. 2081/92 14. panta 2. punktā ir norādīta nepieciešamība veikt izvērtējumu pēc reģistrācijas, kura ir jāveic tostarp iestādēm un tiesām, kurām jāpiemēro attiecīgie noteikumi, jautājums par to, vai ir ievēroti šīs regulas 14. panta 1. punktā un 14. panta 3. punktā paredzētie nosacījumi, ir jāizvērtē kompetentajām Kopienas un valsts iestādēm, kurām jāpiemēro attiecīgie noteikumi *pirms preču zīmes* vai attiecīgi ACN vai AĢN *reģistrācijas*²².

68. Šajā sakarā attiecībā uz nosaukumiem, kas reģistrēti, izmantojot vienkāršoto procedūru, ir jānorāda, ka pirmais brīdis procedūras gaitā, kad visas šīs Kopienas iestādes un saimnieciskās darbības subjekti var iepazīties ar tāda nosaukuma reģistrāciju, uz kuru attiecas šī procedūra, ir datums, kurā šī nosaukuma reģistrācija atbilstoši Regulas Nr. 2081/92 17. pantam, kas jāskata kopā ar šīs regulas 15. pantu, tiek publicēta *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

67. Treškārt, šajā kontekstā ir jānorāda, ka Regulas Nr. 2081/92 14. panta 1. punktā

69. Manuprāt, līdz ar to, ņemot vērā Regulas Nr. 2081/92 14. panta 1. punkta konceptuālo ietvaru un jēgu, šis datums — proti, kurā aizsardzība, kas piešķirta preču zīmēm, kas reģistrētas, izmantojot vienkāršoto procedūru, ir pirmo reizi darīts zināms sabiedrībai Kopienas mērogā — ir jāuzskata par noteicošo,

21 — Saistībā ar Regulas Nr. 2081/92 14. panta 3. punktu skat. manus secinājumus iepriekš 5. zemsviras piezīmē minētajā spriedumā lietā *Bavaria un Bavaria Italia* (128., 129. un 152. punkts).

22 — Šajā kontekstā skat. iepriekš 5. zemsviras piezīmē minēto spriedumu lietā *Bavaria un Bavaria Italia* (118. un 119. punkts).

nosakot šādu nosaukumu prioritāti šīs regulas 14. panta 1. punkta nozīmē.

vienkāršoto procedūru, nevar atturēt preču zīmes reģistrāciju pirms šī ACN vai AĢN reģistrācijas pieteikuma publikācijas.

70. Šo interpretāciju vispirms jau apstiprina apsvērumi, kas attiecas uz veidu, kādā šī noteikuma piemērošanai vajadzētu darboties praksē.

74. Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru tiesiskās drošības princips nozīmē, ka Kopienas/Savienības tiesībām jānodrošina iespēja ieinteresētajām personām zināt precīzu tām noteikto pienākumu apjomu²³.

71. Līdz ar to jāatgādina, ka Regulas Nr. 2081/92 14. panta 1. punktā, kā tas skaidri izriet no šīs normas pirmā apakšpunkta, pirmkārt, ir paredzēts pamatojums preču zīmes reģistrācijas atteikumam un, tikai otrkārt, kā tas skaidri izriet no šīs normas otrā apakšpunkta, pamatojums preču zīmes īpašnieka tiesību atcelšanai gadījumā, ja tā ir reģistrēta, pārkāpjot šķērslī reģistrācijai.

75. Spriedumā lietā *Prosciutto di Parma un Salumificio S. Rita*, kas attiecas uz ACN, kas reģistrēta, izmantojot vienkāršoto procedūru, Tiesa nosprieda, ka saskaņā ar tiesiskās drošības principu īpašā specifikācija, ar ko tiek noteikts īpašs nosacījums par šķēlēs griešanas un iepakojšanas darbu veikšanu ražošanas reģionā, uzlika trešajām personām negatīvu pienākumu, jo, tā kā tas netika darīts zināms trešajām personām, to attiecīgi publicējot tādos Kopienas tiesību aktos kā attiecīgā reģistrācijas regula šajā gadījumā, šo nosacījumu nebija iespējams izvirzīt valsts tiesā²⁴.

72. Tomēr iestādes, kas veic preču zīmju reģistrāciju, aizsardzību, kas piešķirta nosaukumam, kura reģistrācijas pieteikums ir iesniegts atbilstoši šai regulai, un it īpaši ar atteikumu saistīto pamatojumu neapšaubāmi var ņemt vērā tikai tad, ja attiecīgais nosaukums tām ir darīts zināms pirms tādas preču zīmes reģistrācijas, kas varētu konfliktēt ar šo nosaukumu.

76. Attiecībā uz šo lietu ir jānorāda, ka tas attiecas uz tādu procesuālu rīcību vai pasākumu

73. Otrkārt, arī no tiesiskās drošības principa, manuprāt, izriet, ka fakts, ka nosaukuma reģistrācija ir notikusi, izmantojot

23 — Skat. 2003. gada 20. maija spriedumu lietā *C-469/00 Ravil* (*Recueil*, I-5053. lpp., 93. punkts), 2003. gada 20. maija spriedumu lietā *C-108/01 Prosciutto di Parma un Salumificio S. Rita* (*Recueil*, I-5121. lpp., 89. punkts) un 1998. gada 1. oktobra spriedumu lietā *C-209/96* Apvienotā Karaliste/Komisija (*Recueil*, I-5655. lpp., 35. punkts).

24 — Iepriekš 23. zemsviras piezīmē minētais spriedums lietā *Prosciutto di Parma un Salumificio S. Rita* (91.–96. punkts).

norādes vai nosaukuma reģistrācijas, izmantojot vienkāršoto procedūru, kontekstā, kuras dēļ preču zīme var netikt reģistrēta.

77. Līdz ar to šis lietas gadījums skaidri nozīmē negatīvu pienākumu trešām personām, kuras iesniedz preču zīmes reģistrācijas pieteikumu tiktāl, ciktāl preču zīme var konfliktēt ar attiecīgo nosaukumu. Turklāt tas arī noteic pienākumu iestādēm, kas kompetentas veikt preču zīmju reģistrāciju, tādā veidā, ka tām ir pienākums atteikties šādu preču zīmju reģistrāciju.

78. Līdz ar to, tā kā vienkāršotās procedūras kontekstā ieinteresētajām trešajām personām un attiecīgajām iestādēm tiek darīta zināma tikai ACN un AĢN reģistrācija, šo reģistrāciju attiecīgi publicējot, aizliedzošo ietekmi atbilstoši Regulas Nr. 2081/92 14. panta 1. punktam, pateicoties tiesiskās drošības principam, var konstatēt, tikai atsaucoties uz šo pasākumu un nevis atsaucoties uz tādu agrāku pasākumu kā reģistrācijas pieteikuma iesniegšana Komisijai.

79. It īpaši tiktāl, ciktāl tas attiecas uz pieteikumu vienkāršotajai reģistrācijas procedūrai,

publikācijas neesamību neapšaubāmi nevar kompensēt ar — pēc būtības nesaistītu — faktu, kā to jau pareizi norādījušas dažas lietas dalībnieces, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru valsts tiesām saskaņā ar efektīvas tiesību aizsardzības tiesā prasību ir jāvar lemt par nosaukuma reģistrācijas pieteikuma, kas iesniegts vienkāršotās procedūras kontekstā, tiesiskumu²⁵.

80. Tāpat arī, manuprāt, nevar apgalvot, ka — tiktāl, ciktāl tas attiecas uz tirgus dalībniekiem vai vismaz dažiem no tiem — nebija nepieciešama īpaša pieteikuma vienkāršotajai reģistrācijas procedūrai publikācija Regulas Nr. 2081/92 14. panta 1. punkta nozīmē, jo atbilstoši šīs regulas 17. panta 1. punktam šis pieteikums katrā ziņā jau bija balstīts uz nosaukumu, kam jau bija tiesiskā aizsardzība valsts līmenī un kuru saimnieciskās darbības subjektiem jau vajadzēja zināt.

81. Lai arī ir skaidrs, ka vienkāršotās procedūras pieteikums *inter alia* ļauj domāt, ka nosaukumam, kuru dalībvalsts vēlas reģistrēt, vajadzētu būt likumīgi aizsargātam šajā dalībvalstī vai — dalībvalstīs, kurās nav aizsardzī-

25 — Šajā ziņā skat. it īpaši 2001. gada 6. decembra spriedumu lietā C-269/99 *Carl Kühne u.c.* (*Recueil*, I-9517. lpp., 57. un 58. punkts) un iepriekš 5. zemsviras piezīmē minēto spriedumu lietā *Bavaria un Bavaria Italia* (57. punkts).

bas sistēmas — apstiprinātam izmantošanas rezultātā²⁶, ir jāuzsver, ka reģistrācija, izmantojot šo procedūru, nenozīmē to, ka aizsardzība, kas jau pastāvēja valsts līmenī, tiks paplašināta arī Kopienas/Savienības līmenī²⁷.

aizsardzību tās aptvertajiem ģeogrāfiskajiem apzīmējumiem²⁸.

82. Neraugoties uz teritoriālo piemērojamību, aizsardzības apjoms, kas ģeogrāfiskam nosaukumam vai norādei piešķirts saskaņā ar valsts tiesībām, var būtiski atšķirties no un būt mazāks par — kā tas patiesi ir šajā gadījumā — aizsardzības apjomu, kas piešķirts saskaņā ar Regulu Nr. 2081/92 reģistrētajam ACN un AĢN.

85. Neraugoties uz jautājumiem par tiesisko drošību, kas acīmredzami rodas saistībā ar minēto nostādni, manuprāt, arī pretrunā vienveidīgai aizsardzībai, kuru nodrošināt ir saskaņā ar Regulu Nr. 2081/92 ieviestās sistēmas mērķis, būtu, ja nosaukuma vai norādes prioritāte laikā šīs regulas 14. panta 1. punkta izpratnē vienkāršotās procedūras kontekstā — kā to ir ieteikušas dažas lietas dalībnieces — būtu nosakāma, ņemot vērā brīdi, kurā attiecīgais nosaukums ieguvis aizsardzību atbilstoši izcelsmes dalībvalsts valsts tiesībām, vai gadījumā, ja nepastāv valsts aizsardzības sistēma, ņemot vērā brīdi, no kura nosaukums tiek pastāvīgi izmantots.

83. Līdz ar to Regulas Nr. 2081/92 14. panta 1. punkta nozīmē, lai kompensētu publikācijas neesamību un tiesisko drošību, kas saistīta ar šī nosaukuma reģistrācijas pieteikumu, izmantojot vienkāršoto procedūru, nevar atsaukties uz faktu, ka pastāv izcelsmes vietas nosaukums, vai it īpaši uz to, ka tas ir publicēts atbilstoši valsts aizsardzības sistēmai.

86. Turklāt šajā nostādnē pienācīgā veidā netiek ņemta vērā iepriekš minētā atšķirība²⁹ starp nosaukumiem un norādēm Regulas Nr. 2081/92 nozīmē un valstiski aizsargātiem nosaukumiem, uz kuriem varētu būt balstīti iepriekš minētie nosaukumi un norādes.

84. Visbeidzot jāuzsver, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru Regulas Nr. 2081/92 mērķis ir Kopienā/Savienībā nodrošināt vienveidīgu

26 — Šajā nozīmē skat. piemēram, 2002. gada 25. jūnija spriedumu lietā C-66/00 *Bigi* (*Recueil*, I-5917. lpp., 28. punkts).

27 — Šajā ziņā skat. iepriekš 23. zemsētras piezīmē minēto spriedumu lietā *Posciutto di Parma* (97. un 98. punkts).

28 — Šajā ziņā *inter alia* skat. 2009. gada 8. septembra spriedumu lietā C-478/07 *Budějovický Budvar* (Krājums, I-7721. lpp., 107. punkts) un 2000. gada 7. novembra spriedumu lietā C-312/98 *Warsteiner Brauerei* (*Recueil*, I-9187. lpp., 50. punkts).

29 — Skat. šo secinājumu 80.–82. punktu.

87. Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, es iesaku uz otro jautājumu atbildēt, ka Regula Nr. 2081/92 ir jāinterpretē tādējādi, ka reģistrācijas publikācijas datums ir noteicošais datums, lai noteiktu ģeogrāfiskās izcelsmes norādes, kas reģistrēta saskaņā ar vienkāršoto procedūru atbilstoši šīs regulas 17. pantam, prioritāti laikā šīs regulas 14. panta 1. punkta nozīmē.

V — Secinājumi

88. Līdz ar to es ierosinu Tiesai uz iesniegtajiem jautājumiem atbildēt šādi:

- “1) Padomes 2006. gada 20. marta Regulas (EK) Nr. 510/2006 par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un cilmes vietu nosaukumu aizsardzību 14. panta 1. punkts nav piemērojams gadījumā, ja aizsargāta izcelsmes norāde ir likumīgi reģistrēta saskaņā ar Padomes 1992. gada 14. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2081/92 par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un cilmes vietu nosaukumu aizsardzību 17. pantā paredzēto vienkāršoto procedūru;
- 2) Regula Nr. 2081/92 ir jāinterpretē tādējādi, ka reģistrācijas publikācijas datums ir noteicošais datums, lai noteiktu ģeogrāfiskās izcelsmes norādes, kas reģistrēta saskaņā ar vienkāršoto procedūru atbilstoši šīs regulas 17. pantam, prioritāti laikā šīs regulas 14. panta 1. punkta nozīmē.”